

دانشگاه علوم پزشکی کرمان

دانشکده پزشکی افضلی پور
پایان نامه دوره MPH گرایش پزشک خانواده

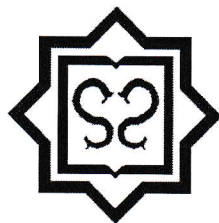
عنوان :

بررسی فراوانی و عوامل موثر بر پایبندی به درمان نگهدارنده با متادون در مراجعین
به مراکز ترک اعتیاد شهرستان سیرجان - ۱۳۹۶

توسط: دکتر سید حسین نبوی

استاد راهنما: دکتر حبیبه احمدی پور

سال تحصیلی ۹۶-۱۳۹۵

Kerman University of Medical Sciences

Faculty of Medicine

In Partial Fulfillment of the Requirements For the Degree of MPH

Title:

**Frequency and related factors of MMT adherence in addicts admitted
rehab centers in sirjan, kerman province, iran, 2017**

By:

Seyed hosein Nabavi

Supervisor:

1. Dr. habibeh ahmadipour

Year: 2017

مقدمه: درمان نگهدارنده با متادون یک رویکرد شناخته شده جهت درمان وابستگی به مواد اویپوئیدی و بخصوص کاهش آسیب می باشد. یکی از چالش های عمده در درمان نگهدارنده، پایداری به درمان است. با توجه به اهمیت پایداری به درمان نگهدارنده با متادون و تاثیر آن بر کاهش رفتارهای پرخطر و آسیب ضروری است عوامل موثر بر پایداری افراد شناسایی گردد. بنابراین مطالعه حاضر با هدف بررسی فراوانی و عوامل موثر بر پایداری به درمان نگهدارنده با متادون در مراجعین به مراکز ترک اعتیاد شهرستان سیرجان انجام شد.

مواد و روش ها: مطالعه حاضر یک مطالعه مقطعی بود که روی ۳۳۴ نفر از مراجعین به مراکز ترک اعتیاد شهرستان سیرجان انجام شد. ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه ای حاوی داده های دموگرافیک، ویژگی های اعتیاد و نسخه فارسی پرسشنامه پایداری به درمان نگهدارنده بود. این پرسشنامه حاوی ۹ سوال در زمینه پایداری به درمان نگهدارنده می باشد که وضعیت مصرف متادون در طول یک ماه گذشته و همچنین سه روز گذشته را بررسی می نماید. هر یک از سوالات بسته به پاسخ آن امتیاز صفر، یک و ۲ می گیرد. در صورتی که بیمار برای همه سوالات امتیاز صفر داشته باشد، بیمار به درمان نگهدارنده پایبند می باشد. اگر برای هر یک از سوالات امتیاز دو نداشته باشد و حداقل یک امتیاز یک داشته باشد به عنوان عدم پایداری و اگر فقط حداقل یک امتیاز دو داشته باشد به عنوان عدم پایداری **بالا** در نظر گرفته می شود. داده های حاصل از این پژوهش با نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۹ و آزمون های مجذور کای، تی تست و رگرسیون لجستیک مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: در مجموع ۳۳۴ پرسشنامه تکمیل گردید. میانگین و انحراف معیار سن شرکت کنندگان $39/14 \pm 10/93$ سال بود. ۲۸۴ نفر (۸۵ درصد) مذکر و ۲۵۳ نفر (۷۵/۷ درصد) متاهل بودند. هفتاد و سه نفر (۲۱/۸ درصد) به درمان خود پایبند، ۲۳۹ نفر (۷۱/۶ درصد) بدون پایداری و ۲۲ نفر (۶/۶ درصد) نیز عدم پایداری بالا داشتند. سابقه مصرف طولانی خاص، سن اولین مصرف، مدت زمان مصرف و سابقه قبلی MMT به صورت معنی دار پایداری به درمان را پیش بینی می کردند.

نتیجه گیری: مطالعه ما نشان داد کمتر از یک سوم افراد مطالعه پایداری به درمان (۲۱،۹ درصد) داشتند. لذا ضروری است در مداخلات درمانی عوامل موثر بر پایداری شناسایی و مد نظر قرار گیرد.

کلمات کلیدی: پایبندی، درمان نگهدارنده با متادون، اعتیاد، سوءمصرف مواد

ABSTRACT:

Introduction: Methadone maintenance therapy (MMT) is a well-known approach for treatment of opioid dependence and, in particular, for harm reduction. One of the main challenges in MMT is adherence to treatment. Considering the importance of adherence to MMT and its effect on reducing risky and harmful behaviors, it is necessary to identify the predictive factors influencing adherence. The present study was conducted to determine the frequency and the predictive factors of adherence to methadone maintenance therapy in patients referred to rehab centers in Sirjan.

Materials and Methods: This cross sectional study carried out on 334 patients referred to rehab centers in Sirjan during 2017. Data collected using a questionnaire contained demographic and addiction data and the Persian version of MMT adherence questionnaire. The questionnaire had 9 questions focusing on adherence during the previous 3 days and 30 days. Each question provided a score of 0, 1 or 2. A patient was considered “adherent” if all scores for all questions were equalled 0, “non-adherent” if one or more questions scored 1 but no question scored 2, and “highly nonadherent” if one or more questions scored 2. Data analyzed by SPSS 19 using T test and chi square and logistic regression.

Results: A total of 334 questionnaires were completed. The mean and standard deviation of participants' age was 39.14 ± 10.93 years. 284 (85%) were male and 253 (75.7%) were married. Seventy-three (21.8%) adhered to their treatment, 239 (71.6%) were non adherence, and 22 (6.6%) were highly non adherence. The history of specil medication use, age of first substance abuse, the addiction duration and previous history of MMT significantly predicted adherence to treatment.

Conclusion: Our study showed that less than one third of subjects had adherence to treatment . Therefore, it is necessary to identify and consider the factors affecting adherence in treatment

Key words: adherence, MMT, addiction, substance abuse

بسمه تعالی

دانشگاه علوم پزشکی کرمان
مدیریت تحصیلات تکمیلی دانشگاه

صور تجلسه دفاع از پایان نامه

تاریخ:

شماره:

پیوست:

جلسه دفاعیه پایان نامه تحصیلی آقای سید حسن نبوی دانشجوی MPH پزشکی خانواده تحت عنوان " بررسی عوامل بر پایداری به درمان نگهدارنده با متادون در مراجعین به مراکز ترک اعتیاد غرب استان کرمان ۱۳۹۶ " به راهنمایی سرکار خانم دکتر حبیبه احمدی پور در ساعت ۱۲ روز چهارشنبه مورخ ۹۶/۶/۲۹ با حضور اعضای محترم هیات داوران متشکل از:

سمت	نام و نام خانوادگی	امضاء
الف: استاد راهنما	خانم دکتر حبیبه احمدی پور	
ب: استاد مشاور	
ج: عضو هیات داوران (داخلی)	جناب آقای دکتر علی خالوئی	
د: عضو هیات داوران (خارجی)	جناب آقای دکتر عابدین ایران پور	
ه: نماینده تحصیلات تکمیلی	جناب آقای فرزین فاطمی زاده	

تشکیل گردید و ضمن ارزیابی به شرح پیوست با درجه پیوسته و نمره ۱۸ مورد تأیید قرار گرفت.

دکتر سید نورالدین نعمت‌اللهی
مهر و امضاء معاون آموزشی دانشگاه